

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 232. Quid addendum sit circa casus Episcopis reservatos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

1624.

§. 16. Si extra periculum mortis aliud impedimentum perpetuum vel diuturnum quominus habens reservatum, per seipsum sistat Papæ, v. g. quia est impubes, senex, pauper, pateretur grave aliud damnum, *Abb. Anchar. Felin. Angel. Nav. Sil. Tabien. Covarr. Henr. Suar. Ugol. Castrop. Carden.* in 1. crisi d. 80. n. 4. *Dicast.* d. 11. n. 265. dicunt posse absolvi ab Episcopo suo: (*Viva* n. 7. & alii contra alios putant etiam ab alio inferiore, si non detur recursus ad Episcopum) & consentit *Sanch.* num. 37. excipiens solam hæresin, putat enim pro haereticis teneri Romam recurrere per procuratores vel litteras, sed exceptionem illam rejiciunt *Castroft. Dicast.* n. 268. *Aversa* f. 5. id enim Episcopo conceditur in jure *Cap. Eos qui. Cap. Mulieres. Cap. Quamvis. Cap. De cætero. De sent. ex comm. sine ulla distinctione.* Quod si adiri possit Nuntius Apostolicus, *Nav. Côn. Bonac. Læ. Dicast.* n. 266. negant esse obligationem huiusmodi adeundi, quia sicuti Episcopus, ita etiam Nuntius id potest per delegationem Papæ: è contra alii cum *Aversa* f. 5. dicunt adeundum Nuntium, quia specialiter constitutus est in partibus, ut sit loco papæ, & *Cap. Quamvis.* dicitur posse pœnitentem absolvi, quando non potest adire Pontificem & Legatum.

1625.

Q. 232. Quid addendum sit circa casus Episcopis reservatos. *Bz. seqq. §. 1.* De jure communi reservatos in omni diœcesi, refert *Dicast.* De censur. d. 3. à num. 222. sed *Chapeav.* p. 1. c. 5. q. 2. concludit nunc tantum esse hos duos, nempe crimen incendiarii & peccatum, ob quod solennis pœnitentia est indicenda, quod tamen nunc etiam non amplius est in usu: unde *Fil.*

tr. 7. n. 273. absolutè dicit nullum casum de jure nunc esse reservatum Episcopis.

§. 2. Monet *Clemens VIII.* in Decretis super 1626. absolutione à censuris, ut Episcopi paucos, eosque tantùm, quos ad Christianam disciplinam retinendam reservandos judicaverint, reservent; Et in declaratione ejusdem Decreti prohibetur, ne sibi superflue reservent casus Bullæ cœnæ aut alios Sedi Apostolicæ reser-
vatos: iterumque monentur de reservandis paucis iisque atrocibus criminibus, uti refert *Fill.* num. 280.

§. 3. Certum est Episcopos sæpe reservare 1627. peccata occulta, *Chapeav.* suprâ, *Gob. t. 7. n. 397.* Et quando reservant peccatum simpliciter sine addito, intelligitur etiam occultum, nisi aliud aliunde resciaur, de quo consulendæ propriæ Agendæ. Quando nam autem casus censeatur occultus, dicitur à n. 1656.

§. 4. Nulli Regulares possunt sine licentia 1628. Episcopi absolvere à casibus ipsi reservatis, etiamsi absolvere possent à quibuscumque Papæ reservatis, uti declaravit *Clemens X. n. 1508.* & *Alex. VII.* damnans hanc 21. prop. *Mendicantes possunt absolvere à casibus Episcopis reservatis non obtentâ ad id Episcoporum facultate.* Quod *Viva* ad prop. 12. *Alex. VII.* extendit etiam ad casus, quos Papa vel jus commune aut consuetudo reservat Episcopo, de quibus n. 1617. est dictum, sed in hoc valde probabiliter contradicunt *Aversa* alique supra 30. Auctores apud *Th. Hurt. t. 1. tr. 5. R. 17.* nam videtur esse sermo de casibus, quos ipsimet Episcopi sibi reservant: Hinc aliqui cum *Pelliz.* tr. 6. c. 2. n. 59. dicunt Mendicantes posse absolvere à casibus, quos

non ipse Episcopus sed Synodus reservat Episcopo, sed in hoc melius contradicit *Viva*, quod enim reservat Synodus, cui præest Episcopus reservat ipse Episcopus. Putant tamen *Gob.* 374. & *Sporer* n. 747. Episcopos scientes, quod Mendicantes in Germania absolvant à casibus sibi reservatis, & non contradicentes, hoc ipsi censeri tacite consentire, sed credo communiter contradicere. Similiter non possunt Regulares absolvere ab excommunicationibus, quæ Ordinarii sibi specialiter reservant, quia potestatem illam sustulit *Paulus V.* apud *Pelliz.* t. 8. c. 3. f. 2. subf. 2. n. 85. quidquid contradicat *Dian.* p. 3. t. 2. R. 13. Addit tamen *Pelliz.* adhuc possunt nos absolvere à suspensione & interdicto Episcopali, quia *Paulus V.* tantum loquitur de excommunicatione, quo nomine non veniunt istæ aliæ censuræ, sed de hoc nihil invenio in *Comp.* nostro, & *Aversa* q. 17. f. 6. universaliter dicit non posse à censuris ab Episcopo reservatis. Quid in Jubilæo sit dicendum, vide n. 1451.

1629. §. 5. Si idem casus sit reservatus Papæ & Episcopo, qui potest tollere reservationem Papalem, non ideo semper potest Episcopalem tollere, quia Papa relinquit casum Episcopi in statu quo, *Dicast.* De pœn. d. 11. n. 160. Peccata autem impuberum, id est, masculorum ante 14. & femellarum ante 12. annum, quæ aliàs essent reservata Papæ, tum reservantur Episcopo, si committentes usu rationis perfecto polleant. De cætero, v. g. incestus puerorum, qui perfectum usum rationis necdum habent, nemini est reservatus, etiamsi pueri post pubertatem prius confiteantur, *Palud. Cajet. Chapeav.* p. 1. c. 6. q. 4. Vide dicenda n. 1691.

§. 6. Quamvis Episcopus dicat se concedere alicui potestatem absolvendi ab omnibus peccatis, imò & omnem potestatem suam, non ideo censetur concedere ad casus sibi reservados, nisi mens ejus aliunde constet, sed debet fieri de his specialis mentio, quia specialiter excepti sunt, *Nav. Dicast. De censur. d. 3. n. 228.* Quando autem dat facultatem ad omnes casus sibi reservados, non ideo dat ad casus Papales, à quibus absolvere potest Episcopus, sed tantum delegat ad suos, nisi aliter exprimat. Nec ideo dat ad censuras sibi reservatas, quia censura non est casus reservatus sed pœna illius *Nav. apud Aversam q. 17. f. 7.* 1630.

§. 7. Reservatio Episcopalis habet vim tantum intra diœcesin reservantis, hinc si peregrinus habens reservatum confiteatur in diœcesi, ubi non est reservatum, potest ibi à quovis approbato absolvi sine onere sistendi se suo Episcopo, uti declarat *Clemens X. n. 1508.*, qui tamen excipit casum, nisi eosdem pœnitentes noverit in fraudem reservationis ad alienam diœcesin pro absolutione obtinenda migrasse, tum enim Episcopus ipse non censetur consentire. Et ibidem declarat, si casus sit reservatus in diœcesi, in qua Confessarius audit, talem peregrinum non posse absolvi sine facultate hujus Episcopi, quod certum est, si talis casus sit reservatus in diœcesi tam pœnitentis quam Confessarii: si autem casus non sit reservatus in diœcesi pœnitentis, sed tantum in diœcesi Confessarii, de hoc casu nihil expressè declarat *Clemens*, nam tantum loquitur de veniente cum casu in sua diœcesi reservato: plerique tamen cum *Suar. Lug. Con. Bordon. Marchant. Aversa f. 3.* putant 1631.

Confessarium hinc non posse absolvere & *Dicast.* dicit esse rem claram, quia Episcopus hujus diœcesis directè sustulit illi jurisdictionem respectu talis peccati; quamvis *Fagund. & Stozi* l. 2. n. 64. putent posse absolvere, tum quia reservatio fit ab Episcopo nonnisi in bonum propriæ diœcesis, ergo nonnisi circa peccata suorum diœcesanorum, tum etiam quia Confessarius viatorum absolvit per jurisdictionem ab Episcopo viatoris ex recepta consuetudine delegatam. Si tamen figeret hinc quasi domicilium, tum subjiceretur etiam huic Episcopo, & deberet judicari secundum leges hujus diœcesis.

1632. §. 8. Probabilius est cum multis apud *Dicast.* De pœn. d. 11. à n. 244., quòd diœcesani etiam extra suam diœcesin existentes incurrant reservationem per suum Episcopum annexam peccato, quod alibi committunt, quamvis reservatum non sit in loco, in quo committunt, quia ad bonum commune diœcesis spectat, ut subditi, ubicumque sint, abstineant ab ejusmodi criminibus: de quo quamvis videatur dubitare *Stozi* suprâ, tamen certum videtur, quòd post reditum in diœcesin suam non possint à tali peccato absolvi nisi ab habente potestatem in reservata.

1633. §. 9. Pœnitentarii, qui in cathedralibus ecclesiis exponuntur ad audiendas confessiones loco Episcopi, habent potestatem in omnes casus & censuras Episcopales, *Chapeav. c. 4.* Declaravit autem S. Congregatio, teste *Dicast. n. 237.* Episcopum posse deputare sibi aliquem Confessarium cum eadem auctoritate, quam ipse posset in sibi subditos exercere, Quod *Dicast. n. 273.* etiam extendit ad Vicarium Episcopi. Vide tamen dicenda n. 1687. §. 10.

§. 10. Manet reservatio casuum, quamvis 1634.
 moriatur Episcopus, qui reservavit, si succes-
 sor non revocet, est enim per modum statuti
 perpetui, *Chapeav. c. 5. in fine.* Tum autem cen-
 setur casus definere esse reservatus, si Episcopus
 edat novum catalogum casuum reservatorum,
 & aliquem omittat: & tum definit reservatio
 casus antea commissi, non tamen excommuni-
 catio, quæ absolute indiget: unde à contra-
 rio, si Episcopus ponat novum casum reserva-
 tum, qui hunc antea commisit, non potest sine
 Episcopi licentia absolvi, nisi aliud colligatur
 ex verbis, quia jam sublata est jurisdictio res-
 pectu illius: attamen excommunicatio non liga-
 bit, si annexa sit, quia hæc non imponitur nisi
 peccatis committendis, *Bordon. Aversa supra.*

§. 11. Si Episcopus sic statueret, *volo, ut qui hoc 1635.*
commiserit, non possit à me absolvi, sed peccatum &
 censura sit reservata Papæ, illud peccatum non
 ideo esset reservatum Papæ, sed Episcopus pos-
 set ab eo absolvere, *Rayn. in Heter. Tom. 16. f.*
 1. pu. 9. n. 34. Talis tamen casus videtur fore E-
 piscopo ipsi reservatus, quia à reliquis efficaci-
 ter sustulisset jurisdictionem.

Q. 233. *Quinam casus sint ab Episcopo reserva- 1636.*
ti in Coloniensi & aliis vicinis diœcesibus. R. In
Coloniensi reservantur sequentes, uti habetur in
 Synodo anni 1662. pag. 71. Apostasia. Homi-
 cidium voluntarium. Incendium ecclesiæ. So-
 domia. Raptus virginum. Incestus cum con-
 sanguineis aut affinibus in primo aut secundo
 gradu, aut cum sanctimonialibus. Adulterium
 manifestum. Injunctio manuum violenta in Pa-
 rentes cum læsione. Blasphemia magna serió-
 que prolata. Veneficium. Sortilegium. Liga-